

Keskiviikko 18. huhtikuuta 2018

P8_TA(2018)0120

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita koskevat vuosikertomukset 2015 ja 2016**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. huhtikuuta 2018 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita koskevista vuosikertomuksista 2015 ja 2016 (2017/2010(INI))**

(2019/C 390/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2003 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä ⁽¹⁾ ja sopimuksen viimeisimmän eli 13. huhtikuuta 2016 tehdyn version,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston toimivaltaisten yksiköiden 22. heinäkuuta 2011 sopimat käytännön järjestelyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 294 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanosta päästäessä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä,
- ottaa huomioon 17. toukokuuta 2017 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta 2014 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista ⁽²⁾ ja 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksista 2012–2013 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita koskevan komission vuosikertomuksen 2015 (COM(2016)0469) ja vuosikertomuksen 2016 (COM(2017)0600),
- ottaa huomioon Euroopan komission ja kansallisten parlamenttien suhteita koskevan komission vuosikertomuksen 2015 (COM(2016)0471) ja vuosikertomuksen 2016 (COM(2017)0601),
- ottaa huomioon kaikki aiemmat komission tiedonannot, joiden aiheena on tarve parantaa sääntelyä EU:n kansalaisia hyödyttävien parempien tulosten aikaansaamiseksi,
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2017 tehdyn komission puheenjohtajan päätöksen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden sekä ”tehdään vähemmän mutta tehokkaammin” -periaatteen toteutumista tarkastelevan työryhmän perustamisesta (C(2017)7810),
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2014, 14. marraskuuta 2014, 6. toukokuuta 2015, 4. marraskuuta 2015, 18. toukokuuta 2016, 18. lokakuuta 2016 ja 3. toukokuuta 2017 annetut unionin asioita käsittelevien parlamentaaristen elinten konferenssin (COSAC) puolivuositaisat kertomukset parlamentaarisen valvonnan menettelyjen ja käytäntöjen kehityksestä Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja alueiden komitean 5. helmikuuta 2014 allekirjoittaman yhteistyösopimuksen,
- ottaa huomioon alueiden komitean toissijaisuusperiaatetta koskevan selvityksen vuodelta 2015,

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0210.

⁽³⁾ EUVL C 58, 15.2.2018, s. 33.

Keskiviikko 18. huhtikuuta 2018

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 ja 132 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0141/2018),
- A. ottaa huomioon, että vuodet 2015 ja 2016 olivat marraskuussa 2014 työnsä aloittaneen Junckerin komission ensimmäiset täydet toimintavuodet; toteaa, että puheenjohtaja Juncker sitoutui asettamaan toissijaisuusperiaatteen Euroopan demokraattisen prosessin ytimeen ja takaamaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattamisen kaikilta osin koko lainsäädäntöprosessin aikana;
- B. huomauttaa, että 13. huhtikuuta 2016 tehty uusi toimielinten välinen sopimus paremmasta lainsäädännöstä sisältää komission, parlamentin ja neuvoston sitoumukset noudattaa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita ja panna ne täytäntöön;
- C. ottaa huomioon, että vuonna 2015 komissio sai kahdeksan perusteltua lausuntoa kolmesta komission ehdotuksesta; ottaa huomioon, että komissiolle toimitettiin sinä vuonna yhteensä 350 lausuntoa;
- D. ottaa huomioon, että vuonna 2016 komissio sai 65 perusteltua lausuntoa 26:sta komission ehdotuksesta; huomauttaa, että tämä on 713 prosenttia enemmän kuin vuonna 2015 saadut kahdeksan perusteltua lausuntoa ja on kolmanneksi suurin kalenterivuoden aikana saatu määrä sen jälkeen, kun toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismi otettiin käyttöön Lissabonin sopimuksella vuonna 2009 (84 vuonna 2012 ja 70 vuonna 2013); toteaa, että komissiolle toimitettujen lausuntojen määrä kasvoi sinä vuonna huomattavasti, yhteensä 620:een;
- E. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi 19. toukokuuta 2015 sääntelyn parantamista koskevan toimenpidepaketin sekä uudet, yhdenmetyt paremman sääntelyn suuntaviivat, joihin sisältyvät ajantasaistetut ohjeet toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden arvioimiseksi uusien aloitteiden vaikutustenarvioinnin yhteydessä;
- F. ottaa huomioon, että komissio otti vuonna 2015 käyttöön verkkosivun ”Kevennä sääntelytaakkaa – ota kantaa”⁽⁴⁾ ja uuden REFIT-foorumin (sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskeva ohjelma) ja tarjosi näin sidosryhmille uusia tapoja ilmoittaa komissiolle voimassa olevien sääntelytoimenpiteiden tehottomuudesta ja myös toissijaisuutta ja/tai suhteellisuutta koskevista seikoista;
- G. huomauttaa, että vuonna 2015 Euroopan parlamentin tutkimuspalvelu laati 13 alustavaa arviointia, yhden vaikutustenarvioinnin asiasisältöä koskevista parlamentin tarkistuksista ja kuusi vaikutusten jälkiarviointia; ottaa huomioon, että lisäksi se laati neljä selvitystä Euroopan yhdentymisen toteutumattomuuden kustannuksista ja kaksi arviointia Euroopan tason lisäarvosta; toteaa, että vuonna 2016 Euroopan parlamentin tutkimuspalvelu laati 36 alustavaa arviointia, yhden vaikutustenarvioinnin asiasisältöä koskevista parlamentin tarkistuksista ja 14 vaikutusten jälkiarviointia; ottaa huomioon, että lisäksi se laati seitsemän selvitystä Euroopan yhdentymisen toteutumattomuuden kustannuksista ja viisi arviointia Euroopan tason lisäarvosta;
- H. ottaa huomioon, että unionin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävissä säädöksissä siirretään säädösvaltaa silloin, kun tarvitaan joustavuutta ja tehokkuutta eikä niitä voida saavuttaa tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen; ottaa huomioon, että käsiteltävää aihetta koskevien keskeisten sääntöjen hyväksyminen kuuluu lainsäätäjille;
- I. katsoo, että toissijaisuus ja suhteellisuus ovat olennaisia vaikutustenarvioinneissa ja takautuvissa arvioinneissa, joissa arvioidaan, ovatko EU:n tason toimet tarpeellisia, voidaanko niiden tavoitteet saavuttaa paremmin muilla keinoilla ja saavutetaanko niillä todella toivottuja tuloksia tehokkuuden, vaikuttavuuden, johdonmukaisuuden, merkityksellisyyden ja EU:n tason lisäarvon näkökulmasta;
- J. ottaa huomioon, että vuonna 2014 kolme kansallista parlamenttia (Tanskan kansankäräjät, Alankomaiden parlamentin alahuone ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuone) esitti kertomuksissaan yksityiskohtaisia ehdotuksia siitä, miten kansallisten parlamenttien asemaa päätöksentekoprosessissa voitaisiin vahvistaa;

(4) http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/simplification/consultation/contributions_fi.htm

Keskiviikko 18. huhtikuuta 2018

1. palauttaa mieliin komission toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista laatimien vuosikertomusten merkityksen; toteaa, että komission vuosikertomukset 2015 ja 2016 ovat yksityiskohtaisempia ja kattavampia kuin edellisten vuosien vuosikertomukset;
2. pitää tärkeänä, että EU toimii vain silloin kun se voi tuoda lisäarvoa ns. demokratiavajeen pienentämiseksi;
3. painottaa, että toissijaisuus ja suhteellisuus ovat peruseriaatteita, jotka EU:n toimielinten olisi otettava huomioon EU:n toimivaltaa käyttäessään, jotta varmistetaan, että unionin toimet tuovat lisäarvoa; palauttaa mieliin, että näillä periaatteilla pyritään parantamaan unionin toimintaa varmistamalla, että unionin tason toiminta on tarpeen, että jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa toiminnan tavoitteita, että toiminnan luonne ja muoto eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi, ja että toimet toteutetaan aina tarkoituksenmukaisimmalla hallinnon tasolla; pyytää kiinnittämään huomiota siihen, että näitä periaatteita voidaan käyttää väärin EU:n vastaisten tarkoituksien edistämiseen, ja korostaa, että EU:n toimielinten olisi oltava valppaita, jotta tämä riski vältettäisiin ja torjuttaisiin;
4. muistuttaa, että toissijaisuus on liittovaltioiden peruseriaate sekä epämääräinen oikeudellinen käsite, jota olisi siksi tulkittava poliittisesti;
5. katsoo, että toissijaisuusperiaatetta ei voida käyttää unionille perussopimusten nojalla suppeasti myönnetyn toimivallan tulkintaan;
6. katsoo, että kaikessa toissijaisuutta koskevassa pohdinnassa ja sen valvonnassa olisi otettava huomioon kansalaisten yhä useammin esittämät vaatimukset, että unionin on vastattava suuriin maailmanlaajuisiin haasteisiin, kuten mannertenvälisiin rahavirtoihin, turvallisuuteen, muuttoliikkeeseen ja ilmastonmuutokseen;
7. suhtautuu myönteisesti siihen, että 25. maaliskuuta 2017 annetussa Rooman julistuksessa viitataan toissijaisuuteen; katsoo, että toissijaisuuden olisi oltava näkyvästi esillä pohdittaessa EU:n tulevaisuutta;
8. panee merkille komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin unionin tilasta pitämässä puheessa ilmoittaman aloitteen, jonka tarkoituksena on luoda komission varapuheenjohtaja Frans Timmermansin johtama toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita käsittelevä työryhmä; muistuttaa katsoneensa, että sen osallistuminen komission perustamaan työryhmään olisi vastoin parlamentin institutionaalista tehtävää ja asemaa Euroopan unionin ainoana välittömällä vaaleilla valittuna toimielimenä, joka edustaa kansalaisia unionin tasolla ja harjoittaa komissioon kohdistuvaa poliittista valvontaa, ja että se näin ollen päätti kieltäytyä kutsusta osallistua työryhmään;
9. panee merkille komission vuosikertomuksiin 2015 ja 2016 soveltaman metodologian, jonka mukaan kansallisten parlamenttien ehdotuspaketista toimittamat perustellut lausunnot luokitellaan tilastoissa yhdeksi ainoaksi perustelluksi lausunnoksi eikä perustelluksi lausunnoksi jokaisesta yksittäisestä ehdotuksesta;
10. antaa arvoa sille, että vuonna 2016 kansallisilta parlamenteilta saatujen perusteltujen lausuntojen määrä (65) on kolmanneksi suurin kalenterivuoden aikana saatu määrä sen jälkeen, kun toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismi otettiin käyttöön Lissabonin sopimuksella; panee merkille jyrkän kasvun (713 prosenttia) vuonna 2015 saatuihin kahdeksaan perusteltuun lausuntoon verrattuna; panee lisäksi merkille, että komission poliittisen vuoropuhelun puitteissa saamien lausuntojen määrä on noussut merkittävästi 350:stä 620:een; korostaa, että nämä suuntaukset ovat tulleet ilmi lainsäädäntötoiminnan ollessa vähenemässä, mikä myös osoittaa, että kansallisten parlamenttien osallistuminen on kehittynyt aikaisempiin vuosiin verrattuna; panee tyytyväisenä merkille, että kansalliset parlamentit ovat osoittaneet olevansa selkeästi kiinnostuneita EU:n päätöksenteosta;
11. panee tyytyväisenä merkille, että entistä useammat kansalliset parlamentit ovat antaneet perusteltuja lausuntoja (26 yhteensä 41:stä vuonna 2016, kun vuoden 2015 vastaava luku oli kahdeksan); panee merkille selvän eron poliittisen vuoropuhelun puitteissa aktiivisten parlamenttien ja perusteltuja lausuntoja antavien parlamenttien välillä; korostaa, että kansalliset parlamentit ovat edelleen kiinnostuneempia vaikuttamaan EU:n lainsäädännön sisältöön kuin määrittämään tapauksia, joissa toissijaisuusperiaatetta ei välttämättä ole noudatettu; toteaa, että kansallisten parlamenttien valtuuksiin seurata toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattamista kuuluu myös oikeus pyytää unionin lainsäätäjää toimimaan tarvittaessa Euroopan tasolla;

Keskiviikko 18. huhtikuuta 2018

12. antaa tunnustusta vaikutustenarviointilautakunnan ja sen heinäkuusta 2015 alkaen korvanneen sääntelyntarkastelulautakunnan tekemästä työstä; panee merkille, että lautakunnat katsoivat, että 23:a prosenttia niiden vuonna 2015 arvioimista vaikutustenarvioinneista oli aiheutta parantaa joko toissijaisuuden tai suhteellisuuden tai kummankin osalta; toteaa, että sääntelyntarkastelulautakunnan mukaan 15 prosenttia vaikutustenarvioinneista ei vuonna 2016 ollut tyydyttäviä; pitää myönteisenä, että niiden prosentuaalinen osuus on pienentynyt edellisistä vuosista; korostaa, että komissio arvioi kaikki asianomaiset vaikutustenarviointit ottaen huomioon sääntelyntarkastelulautakunnan analyysit;

13. toteaa, että lainsäädännön parantamista koskevan ohjelman täytäntöönpanon myötä komissio on kehittänyt vahvempia sisäisiä välineitä ja menettelyjä, joilla pyritään välttämään toissijaisuusperiaatteen rikkominen; korostaa, että vaikutustenarviointit ovat tärkeitä välineitä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattamisen varmistamisessa ja vastuullisuuden edistämässä; korostaa erityisesti sääntelyntarkastelulautakunnan roolia ja suhtautuu myönteisesti siihen, että toissijaisuus ja suhteellisuus ovat nykyään osa lautakunnan suorittamaa laaduntarkastusta; korostaa kuitenkin, että sääntelyntarkastelulautakunnan riippumattomuutta voitaisiin edelleen lisätä;

14. pitää myönteisenä, että komissio hyväksyi toukokuussa 2015 uuden sääntelyn parantamista koskevan paketin varmistaakseen muun muassa, että EU:n lainsäädännöllä edistetään tehokkaammin yleistä etua ja taataan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden entistä laajempi kunnioittaminen, mikä puolestaan edistää EU:n päätöksenteon avoimuutta; katsoo, että uuden paremman sääntelyn kehyksen olisi oltava väline, jonka ansiosta unionissa toimitaan täysin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti; korostaa silti, että kehyksen olisi sisällettävä näiden periaatteiden noudattamista arvioivat testit, jotta varmistetaan, että EU toimii vain, jos sen toimet tuovat lisäarvoa, eikä se saisi tarpeettomasti viivästyttää merkityksellisen lainsäädännön hyväksymistä;

15. on tyytyväinen komission 24. lokakuuta 2017 julkaisemaan tiedonantoon "Parempien sääntelyn agendan toteuttaminen: Parempia ratkaisuja ja parempia tuloksia", jossa komissio kuvailee pyrkimyksiään lisätä avoimuutta, legitimitteettiä ja vastuuvetollisuutta parempaa sääntelyä koskevassa työssään ja erityisesti parantaa kuulemisprosessia ja sidosryhmien mahdollisuuksia antaa palautetta sen ehdotuksista;

16. on tyytyväinen siihen, että komissio otti vuonna 2015 käyttöön uusia toimintapoliittisia aloitteita koskevat uudet kuulemis- ja palautemekanismit;

17. pitää tärkeänä, että lainsäädäntöaloitteiden tarve ja niiden vaikutus kaikkiin tärkeimpiin aloihin (talous-, ympäristö- ja sosiaaliala) selitetään riittävällä tavalla niin, että noudatetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita;

18. tukee komission sitoumusta arvioida ensin ennen kuin se harkitsee mahdollisia lainsäädännön muutoksia; katsoo tältä osin, että EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisten olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä, jotta voidaan paremmin seurata, mitata ja arvioida EU:n sääntelyn todellisia vaikutuksia kansalaisiin, talouteen, sosiaalisiin rakenteisiin ja ympäristöön;

19. pitää myönteisenä, että parlamentti, neuvosto ja komissio tekivät vuonna 2016 uuden toimielinten välisen sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä; palauttaa mieliin, että komissio on sitoutunut selittämään perusteluissa, miten sen ehdotukset ovat perusteltuja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden kannalta; suhtautuu myönteisesti siihen, että toimielinten välisen sopimuksen kautta komissio on sitoutunut toimittamaan vaikutustenarviointit lainsäädäntö- ja muista ehdotuksista kansallisille parlamenteille; muistuttaa, että sopimuksessa korostetaan myös tarvetta lisätä avoimuutta lainsäädäntömenettelyssä ja sitä, että tietojen antamisen kansallisille parlamenteille on annettava niille mahdollisuus käyttää perussopimusten mukaisia oikeuksiaan;

20. kehottaa kansallisia parlamenteja ilmoittamaan alusta alkaen selvästi, että niiden lausunnot ovat perussopimusten pöytäkirjan N:o 2 mukaisia perusteltuja lausuntoja, mainitsemaan, mihin lainsäädäntöehdotukseen ne liittyvät, perustelemaan selkeästi, miksi kansallinen parlamentti katsoo, että ehdotus on toissijaisuusperiaatteen vastainen, sisällyttämään lausuntoon lyhyen tiivistelmän perusteluista ja noudattamaan kahdeksan viikon määräaikaa, joka alkaa asianomaisen säädösehdotuksen toimittamispäivästä; huomauttaa, että tämä helpottaa perusteltujen lausuntojen oikea-aikaista ja asianmukaista käsittelyä kaikissa asianomaisissa toimielimissä;

Keskiviikko 18. huhtikuuta 2018

21. on sitä mieltä, että kansallisten parlamenttien osallistuminen EU:n lainsäädäntömenettelyihin on kehittynyt merkittävästi Lisabonin sopimuksen hyväksymisen jälkeen kansallisten parlamenttien välisen yhteydenpidon myötä; kannustaa kansallisia parlamentteja jatkamaan ja vahvistamaan entisestään parlamenttien välisiä yhteyksiä myös kahdenvälisesti keinona edistää yhteistyötä jäsenvaltioiden kesken ja tekemään näin oikeusvaltion ja perusoikeuksiin perustuvan demokraattisen eurooppalaisen vision nimissä ja solidaarisuuden hengessä silloin, kun unioni voi tuoda lisäarvoa; korostaa, että nämä yhteydet voivat helpottaa parhaiden käytäntöjen vaihtoa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisessa;

22. suhtautuu myönteisesti siihen, että parlamentilla on toissijaisuus- ja suhteellisuusmekanismeissa yhä suurempi ja entistä säännöllisempi rooli kansallisten parlamenttien keskustelukumppanina ja välittäjänä niiden välillä; katsoo, että lisäämällä vuoropuhelua kansallisten parlamenttien kanssa poliittisella tasolla voitaisiin järkipäristää toissijaisuus- ja suhteellisuustarkastuksia siten, että lainsäädäntöehdotusten asiasisältöä voitaisiin käsitellä entistä paremmin;

23. pyytää kiinnittämään huomiota siihen, että 11 kansallisen parlamentin 14 kamaria toimitti vuonna 2016 perustellut lausunnot ehdotuksesta direktiiviksi palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16. joulukuuta 1996 annetun direktiivin 96/71/EY muuttamisesta (COM(2016)0128), eli näin saavutettiin vaadittava yksi kolmasosa äänistä perussopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 2 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ns. keltaisen kortin menettelyn käynnistämiseen; palauttaa mieliin, että parlamentti keskusteli komission kanssa laajalti kansallisten parlamenttien esittämistä perusteista; panee merkille, että komissio oli yhteydessä kansallisiin parlamenteihin COSACin puitteissa; panee merkille, että komissio julkaisi tiedonannon, jossa se perusteli kattavasti ehdotuksen voimassa pitämistä⁽⁵⁾; katsoo näiden perustelujen nojalla ja joidenkin kansallisten parlamenttien esille ottamista huolenaiheista huolimatta, että komissio on noudattanut täysimääräisesti velvollisuuttaan perustella päätöksensä;

24. panee edellä mainitun komission ehdotuksen osalta merkille, että seitsemän kansallisen parlamentin kamaria on lähettänyt lausuntoja poliittisessa vuoropuhelussa, jossa ehdotusta pidettiin pääasiallisesti toissijaisuusperiaatteen mukaisena; toteaa, että alueiden komitean toissijaisuusperiaatetta käsittelevä asiantuntijaryhmä katsoi, että ehdotuksen tavoite voitaisiin saavuttaa paremmin EU:n tasolla;

25. muistuttaa, että aiemmin keltaisen kortin menettely on käynnistetty kaksi kertaa (kerran vuonna 2012 ja kerran vuonna 2013), mikä osoittaa, että järjestelmä on tämän uuden keltaisen kortin menettelyn kanssa toimiva ja että kansalliset parlamentit voivat halutessaan osallistua toissijaisuusperiaatetta koskevaan keskusteluun vaivattomasti ja oikea-aikaisesti; katsoo silti, että lisääntynyt tietoisuus kansallisten parlamenttien roolista ja niiden entistä parempi yhteistyö voisivat parantaa *emalta* tapahtuvaa toissijaisuusperiaatteen toteutumisen seurainta;

26. palauttaa mieliin, että perussopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 2 7 artiklan mukaisesti EU:n toimielinten olisi otettava huomioon kansallisten parlamenttien tai kansallisen parlamentin kamarin toimittamat perustellut lausunnot; toteaa, että jotkin kansalliset parlamentit ovat aiemmin ilmaisseet pettymyksensä komission vastauksiin tapauksissa, joissa on annettu keltaisia kortteja; toteaa kuitenkin, että komissio on ottanut käyttöön menettelyjä, joiden avulla varmistetaan, että se antaa kansallisille parlamenteille niiden huolenaiheisiin perusteelliset ja poliittiset vastaukset oikea-aikaisesti; kehottaa komissiota järjestelmällisesti toimittamaan perusteltuihin lausuntoihin antamansa vastaukset parlamentille;

27. panee merkille muutokset, joita tietyt kansalliset parlamentit ovat ehdottaneet toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismiin; pitää myönteisenä COSACin tekemää johtopäätöstä, jonka mukaan toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismin parantamisen ei pitäisi edellyttää perussopimusten muuttamista; panee merkille, että perussopimuksia tai niihin liitettyjä pöytäkirjoja olisi muutettava, jos pidennetään kansallisille parlamenteille asetettua kahdeksan viikon määräaika, jonka kuluessa ne voivat antaa perustellun lausunnon; muistuttaa 1. joulukuuta 2009 päivätyistä komission puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kansallisten parlamenttien puhemiehille lähettämästä kirjeestä, joka käsiteli toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismin soveltamisen käytännön järjestelyjä ja jossa komissio totesi, että kansallisten parlamenttien kesätaukojen huomioimiseksi elokuuta ei otettaisi lukuun pöytäkirjassa N:o 2 tarkoitettua määräaika määritettäessä; palauttaa mieliin joidenkin kansallisten parlamenttien ehdotuksen, että komission olisi harkittava mahdollisuutta jättää myös kansallisten parlamenttien joulukuun tauko pois laskuista kahdeksan viikon määräaika laskettaessa;

28. korostaa, että säädösten antaminen edellyttää niiden hyväksymistä suurella enemmistöllä neuvostossa, joka koostuu kaikkien jäsenvaltioiden ministereistä, joiden tulisi olla vastuussa kansallisille parlamenteilleen;

⁽⁵⁾ Komission 20. heinäkuuta 2016 antama tiedonanto ehdotuksesta direktiiviksi työntekijöiden lähettämisestä annetun direktiivin muuttamisesta toissijaisuusperiaatteen osalta pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti (COM(2016)0505).

Keskiviikko 18. huhtikuuta 2018

29. panee merkille, että nykyään on jo olemassa välineitä, joilla kansalliset parlamentit ja kansalaiset voivat osallistua lainsäädäntöprosessin kaikkiin vaiheisiin ja joiden avulla varmistetaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattamisen seuranta; kannustakin käyttämään näitä jo olemassa olevia välineitä täysimääräisesti ja välttämään mahdollisuuksien mukaan entistäkin monimutkaisempien hallintorakenteiden ja pitkällisten menettelyjen luomista aikoina, jolloin EU:lla on vaikeuksia tulla ymmärretyksi kansalaisten keskuudessa, ja pyrkimään aina siihen, että heidän oikeuksiaan ja etujaan kunnioitetaan ja suojellaan; kehottaa jäsenvaltioita järjestämään tiedotuskampanjoita ja seminaareja, jotta kansalaiset saavat täsmällistä tietoa mahdollisuuksistaan osallistua lainsäädäntöprosessin kuhunkin vaiheeseen;
30. korostaa, että lainsäädännön olisi oltava kattavaa ja selkeää, jotta ne, joita se koskee, pystyisivät ymmärtämään oikeutensa ja velvollisuutensa, joihin kuuluvat asianmukaiset raportointi-, seuranta- ja arviointivaatimukset, mutta olisi vältettävä kohtuuttomia kustannuksia, ja lainsäädännön olisi oltava täytäntöönpanon kannalta käyttökelpoista;
31. korostaa, että on tärkeää edistää mahdollisuuksia tutustua komission laatimiin vaikutustenarviointeihin ja etenemissuunnitelmiin, osallistua komission ja/tai parlamentin järjestämiin julkisiin kuulemisiin ja/tai sidosryhmäkuulemisiin ja esittää ehdotuksia REFIT-foorumin "Kevennä sääntelytaakkaa – ota kantaa" -sivuston kautta; toteaa tässä yhteydessä, että verkkosivu ja vuonna 2016 perustettu sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskeva REFIT-foorumi toimivat hyvin;
32. muistuttaa, että on tarpeen tehostaa olemassa olevia yhteistyömuotoja ja laatia vaihtoehtoja IPEX-tietokannan parantamiseksi, jotta lisätään kansallisten parlamenttien tietoisuutta niiden roolista toissijaisuus- ja suhteellisuustarkastuksissa, autetaan niitä käsittelemään entistä tehokkaammin varhaisvaroitusjärjestelmästä saatuja tietoja ja parannetaan niiden yhteistyötä ja koordinointia; kannustaa kansallisia parlamenteja antamaan lausuntoja komission ehdotuksista, joihin kaikkiin voi tutustua milloin tahansa sisäisessä CONNECT-tietokannassa; palauttaa mieliin, että kaikki tiedot ovat saatavilla REGPEX-foorumissa;
33. kannustaa kansallisia ja alueellisia parlamenteja kehittämään suhteitaan alueiden komiteaan, jolla on 12 asiantuntijan ryhmä, joka tutkii lainsäädäntöehdotuksia toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden näkökulmasta;
34. pitää myönteisenä joidenkin kansallisten parlamenttien osoittamaa kiinnostusta ottaa myönteisempi ja ennakoivampi rooli EU:n asioissa vihreän kortin menettelyssä; toteaa, että kansallisilla parlamenteilla on erilaiset käsitykset menettelyn säännöistä; katsoo, että parlamenttien väliseen yhteistyöhön perustuva epävirallinen mekanismi voi edistää poliittista vuoropuhelua kansallisten parlamenttien kanssa;
35. panee edellä mainitun osalta merkille, että vuonna 2015 kaikkiaan 20 parlamentin kamaria allekirjoitti yhdessä ensimmäisen vihreä kortti -aloitteen ruokahävikistä tai tuki tätä aloitetta ja että heinäkuussa 2016 yhdeksän parlamentin kamaria allekirjoitti yhdessä toisen vihreän kortin, jossa komissiota kehoitettiin antamaan lainsäädäntöehdotus yhteiskuntavastuuperiaatteiden soveltamisesta EU:n tasolla; toteaa, että joitakin ensimmäisen vihreä kortti -aloitteen ehdotuksista otettiin sittemmin huomioon komission joulukuussa 2015 hyväksymässä tarkistetussa kiertotalouspaketissa; toteaa tämän vuoksi, että kansallisilla parlamenteilla on jo rakentava rooli institutionaalisessa kehityksessä ja että tällä erää ei ole tarvetta luoda uusia institutionaalisia ja hallinnollisia rakenteita, jotka monimutkaistaisivat prosessia tarpeettomasti;
36. toteaa, että vuonna 2016 jotkin alueelliset parlamentit tiedottivat komissiolle suoraan joistakin komission ehdotuksista antamistaan lausunnoista; panee merkille, että komissio on tapauksen mukaan ottanut nämä kannanotot huomioon; palauttaa mieliin, että pöytäkirjan N:o 2 6 artiklan mukaisesti kunkin kansallisen parlamentin tai kansallisen parlamentin kamarin on tarvittaessa itse järjestettävä lainsäädäntövaltaa käyttävien alueellisten parlamenttien kuuleminen;
37. panee merkille Euroopan unionin tuomioistuimen toissijaisuudesta ja suhteellisuudesta vuosina 2015 ja 2016 antaman oikeuskäytännön; korostaa tuomioistuimen todenneen, että toissijaisuusperiaatetta koskevan unionin lainsäätäjän perusteluvollisuuden noudattamista on arvioitava riidanalaisen toimen sanamuodon lisäksi sen asiayhteyden ja asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella ja että annettujen tietojen on oltava kansallisten parlamenttien, kansalaisten ja tuomioistuinten kannalta riittäviä ja ymmärrettäviä; korostaa lisäksi, että suhteellisuusperiaatteen osalta tuomioistuin on vakuuttanut, että unionin lainsäätäjälle on annettava laaja harkintavalta aloilla, joilla siltä edellytetään poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten valintojen tekemistä ja joilla sen on suoritettava monitahoisia arviointeja;
38. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.